

ledes som det alt nu finder Sted for Officerernes Bedkommende.

Hvad Corporalerne og de med dem Ligestillede angaaer, er det anseet hensigtsmæssigt i alt Væsentligt at lade det have sit Forblivende ved det Bestaaende. Hvor Militairstaten selv besorger Indkvarteringen, ville de i de allerfleste Tilfælde blive indkvarterede i Casernerne, saa at der kun undtagelsesviis vil blive Spørgsmaal om, at de selv skulle skaffe sig Qvarteer. Godtgjørelsen i dette Tilfælde er ansat til 30 Rd., det Beløb, der som foransat, hvor Indkvartering finder Sted efter Forordningen af 15de November 1816, almindeligviis gives af Communerne for en Ugift.

Med Hensyn til det Afdrag i Lønningen, som Underofficererne af Sergeantklassen og de med dem Ligestillede ville have at lide, naar der anvises dem Qvarteer in natura, har man formeent, at det burde ansættes moderat, eftersom det ikke er en frivillig Sag, naar de erholde Qvarteer anvist in natura, og der derhos som oftest med dette er forbundet særlige Tjenstforretninger, der ligge udenfor den Tjeneste, som fordres af Andre i lignende Stilling. Hertil kommer endvidere, at den Begunstigelse, der hidtil har været tilstaaet casernerede Underofficerer, nemlig at erholde Sengeinventarium leveret samt fri Badst af Lagener m. v. baade for dem selv og Familie som alt anført vil bortfalde.

De Underofficerer, der som ansatte ved militaere Underviisningsanstalter erholde anvist Naturalqvarteer, har man meent at burde foreslaae fritagne for Lønningsafdrag i den Anledning, da det synes billigt, at Voligen, der ordentligviis anvises dem for deres tjenstlige Funktioners Skyld, tildeles dem som et Emolument ved Siden af deres normerede Lønning.

ad § 10.

Oversyrvarkere og de med dem Ligestillede have hidtil erholdt en fast aarlig Pengegodtgjørelse imod Forpligtelse til selv at sørge saavel for Overmundering som for Undermundering; alle øvrige til Underofficererklasserne hørende Personer have erholdt Overmundering in natura

med Undtagelse af Bøssmagere og Sadelmagere, der ikke have været uniformerede. Beslagsmede, der hidtil have hørt til Menigsklassen, men i den forelagte Organisationsplan ere stillede lige med Corporaler, have heller ikke været uniformerede, men have erholdt Undermunderingspenge.

Om det end ikke er ubetinget nødvendigt, at de anførte Haandværkere under Fredsforhold bære Uniform, saa maa dog det, at dette ikke er Tilfældet, ansees for en Uregelmæssighed, og da det tilmed under Krigsforhold vil være absolut nødvendigt, at de ere forsynede med Uniform, har man fundet det rigtigt at søge dette Forhold forandret.

At Stabssergeanterne, ligesom hidtil Oversyrvarkerne, erholde Pengegodtgjørelse istedetfor Mundering in natura, maa ansees som stemmende med denne Klasses hele Stilling. At dette ligeledes gøres anvendeligt med Hensyn til Haandværkerne, skjønes der ikke at være Noget til Hinder for. Uniformeringsudgifterne ville for disses Bedkommende blive mindre betydelige, og Godtgjørelsen har derfor kunnet bestemmes til et ringere Beløb. Samtlige øvrige Underofficerer maae som hidtil forsynes med Overmundering in natura.

ad § 11.

De her givne Bestemmelser ere de samme som nu ere gjældende uden forsaavidt, at der hidtil ikke er erlagt Betaling for Koner og Børn paa Sygehusene.

ad § 12.

Disse Tillæg ere de hidtil bestemte.

Det er ønskeligt, at Opnaaelsen af Hæderstegnet, der ikke tildeles Noget, som har været straffet for alvorlige Forseelser, staaer for Underofficererne m. Fl. som et væsentligt Gode, og de Pengegodtgjørelser, der hidtil have været knyttede til samme, og som tillige ere hensigtsmæssige Alderstillaag for de veltjente Underofficerer, bør derfor saa meget mindre bortfalde.

ad § 13.

De for Corporalerne bestemte Orlovspenges Beløb ere ansatte i Overeensstemmelse med Forsvarscommissionens Forslag.